

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2018 r. we W.

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 31 marca 2017r. nr (...)

w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 listopada 2016r. do dnia 6 kwietnia 2017r. od podstawy wymiaru w wysokości 5177,40 zł.

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona D. S. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego - Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., z 31 marca 2017 r. znak (...) przyznającej jej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 20 listopada 2016 r. do 6 kwietnia 2017 r. od podstawy wymiaru wysokości 2.516,79 zł i odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 20 listopada 2016 r. do 6 kwietnia 2017 r. od podstawy wymiaru wysokości 5.177,40 zł i domagała się jej zmiany poprzez przyznanie jej spornego świadczenia od podstawy wymiaru wysokości 5.177,40 zł. Ponadto, wniosła również o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając odwołanie, ubezpieczona podniosła, że w jej ocenie decyzja organu rentowego stanowi nieuprawnioną i nieuzasadnioną ingerencję w swobodę przysługującą pracodawcy i pracownikowi w obrębie kształtowania stosunku pracy. Wskazała, że jest pracownikiem spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa, której działalność polega na sprzątaniu i pielęgnacji terenów zielonych, w szczególności na zlecenie wspólnot mieszkaniowych. Ma ona charakter wybitnie sezonowy, bowiem pora roku i warunki pogodowe dyktują zakres wykonywanych zadań. Część zleczanych czynności ze swej istoty jest wykonywana i zleczana wyłącznie latem. Do jej obowiązków należało przede wszystkim: kontrolowanie pracowników, zaopatrywanie obiektów w środki chemiczne, pozyskiwanie nowych klientów, tworzenie ofert, obsługa księgowa, kontakt z administratorami i zarządcami nieruchomości. Natomiast w sezonach letnich i zimowych dodatkowo kosiła trawę oraz odśnieżała. Jej czas pracy w związku z tym był nienormowany i w istocie zależny od bieżącego zapotrzebowania – w tym również warunków atmosferycznych. W sierpniu 2016 r. doszło do zwiększenia

jej etatu z $\frac{1}{4}$ do $\frac{3}{4}$ oraz powiększenia wynagrodzenia w związku z czasem urlopowym pozostałych pracowników (koniecznością ich zastępowania), zwiększenia pola działalności spółki z uwagi na sezon letni oraz zbieżnym czasowo brakiem wystarczającego personelu.

Ubezpieczona wskazała, że we wrześniu 2016 r. powzięła informację o zajściu w ciążę i od listopada 2016 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. W zastępstwie za nią jednemu z pracowników analogicznie zwiększono etat z $\frac{1}{4}$ na cały, z różnicą w zakresie wynagrodzenia, co wynikało z młodego wieku pracownika oraz niższych kompetencji.

Brak jest zatem uzasadnienia dla stanowiska przyjętego przez organ rentowy. Niewystarczające jest bowiem autorytarne stwierdzenie, że brak jest uzasadnienia dla zwiększenia etatu. Odprowadzając składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczona ma prawo oczekiwać, że państwo wywiąże się ze swojej części „umowy”. Aby można było mówić o czynności prawnej w celu obejścia ustawy, należałoby ustalić, że w chwili zawarcia umowy, strony miały na celu wyłącznie zamiar uzyskania wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Tym czasem porównując czasookres ustalenia niezdolności do pracy z datą zmiany umowy o pracę oraz przyczyną obu stanów rzeczy nie sposób dojść do takiego wniosku. Tym bardziej, że w przeszłości w sposób analogiczny miała zwiększane wynagrodzenie – w zależności od zapotrzebowania na wykonywane obowiązki (k. 2-v. 3).

Odpowiadając na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Uzasadniając swoje stanowisko, organ rentowy zarzucił, że płatnik składek: firma (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., złożyła druk ZUS Z-3, potwierdzający zatrudnienie ubezpieczonej:

1. do dnia 31.07.2016 r. - w wymiarze $\frac{1}{4}$ etatu - z wynagrodzeniem zasadniczym:

a/ od 01.02.2014 r. do 30.06.2014 r. w kwocie 2.000,00 zł,

b/ od 01.07.2014 r. do 31.08.2014 r. w kwocie 8.100,00 zł,

c/ od 01.09.2014 r. do 31.12.2015 r. w kwocie 3.000,00 zł,

d/ od 01.01.2016 r. do 31.07.2016 r. w kwocie 2.000,00 zł,

2. od dnia 01.08.2016 r. - w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu - z wynagrodzeniem zasadniczym 6.000,00 zł.

W dniu 18.10.2016 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy i przedstawiła na tę okoliczność zwolnienia lekarskie. Pracodawca - zgodnie z przepisem art. 92 k.p. wypłacił jej wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, za okres od 18.10.2016 r. do 19.11.2016 r.

Mając na uwadze przedstawione dane, teoretycznie podstawę wymiaru zasiłku chorobowego od 20.11.2016 r. do 06.04.2017 r. i nadal mogła by stanowić kwota 5.177,40 zł (kwota wynagrodzenia 6.000,00 zł po odliczeniu 13,71% składek na ubezpieczenie społeczne). Ponieważ jednak okoliczności niniejszej sprawy oraz złożony wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego, budziły wątpliwości organu rentowego, całość materiału dowodowego została poddana ponownej analizie w postępowaniu wewnętrznym prowadzonym przez tutejszy Oddział ZUS. W wyniku podjętych czynności kontrolnych, które miały na celu zbadanie okoliczności sprawy - stwierdzono, że zmiana powódce wymiaru czasu pracy z $\frac{1}{4}$ na $\frac{3}{4}$ etatu jest nieuzasadniona, ma na celu obejście przepisów prawa i dąży do uzyskanie wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Wynika to z faktu, że płatnik składek nie przedstawił wiarygodnych dowodów, dokumentacji, świadków, ani też nie złożył stosownych wyjaśnień, że zachodziła niezbędna konieczność zwiększenia swojej pracownicy wymiaru czasu pracy. Nadto podkreślić należy, że zarówno przed dniem 01.08.2016 r. jak i po tym dniu ubezpieczona wykonywała takie same czynności i obowiązki pracownicze. Ustalenia te bezspornie wskazują, że zwiększenie wymiaru czasu pracy z $\frac{1}{4}$ na $\frac{3}{4}$ etatu, przy jednoczesnym pozostawieniu tożsamego zakresu obowiązków pracowniczych oraz ustalenie wynagrodzenia zasadniczego na poziomie 6.000,00 zł - było dla niej korzystnym

rozwiązaniem. Miało na celu uzyskanie określonych uprawnień pracownikach oraz nabycie prawa do wyższych świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych.

W zaistniałej sytuacji, tutejszy Oddział ZUS zasadnie ustalił prawidłową wysokość podstawy wymiaru zasiłku chorobowego, za dochodzony okres podany na wstępie, przyjmując wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy tj.:

1. od października 2015 r. do grudnia 2015 r. (3 m-ce) - w kwocie 3.000,00 zł,
2. od stycznia 2016 r. do lipca 2016 r (7m-cy) - w kwocie 2.000,00 zł,
3. od sierpnia 2016 r. do września 2016 r. (2 m-ce) - w kwocie 6.000,00 zł,

Podstawa wymiaru zasiłku wyniosła zatem 2.516,79 zł - co wynika z następujących obliczeń:

- kwota wynagrodzenia za 3 miesiące: $3 \text{ m-ce} \times 3.000,00 \text{ zł} = 9.000,00 \text{ zł}$,
- kwota wynagrodzenia za 7 miesięcy: $7 \text{ m-cy} \times 2.000,00 \text{ zł} = 14.000,00 \text{ zł}$,
- kwota wynagrodzenia za 2 miesiące: $2 \text{ m-ce} \times 6.000,00 \text{ zł} = 12.000,00 \text{ zł}$.

Łączna kwota wynagrodzenia za w/w miesiące: $9.000,00 \text{ zł} + 14.000,00 \text{ zł} + 12.000,00 \text{ zł} = 35.000,00 \text{ zł}$.

Wyliczona kwota wynagrodzenia za 1 m-c: $35.000,00 \text{ zł} : 12 \text{ m-cy} = 2.916,67 \text{ zł}$.

Kwota wynagrodzenia po odliczeniu kwoty odpowiadającej 13,71% tego wynagrodzenia: $2.916,67 \text{ zł} \times 13,71\% = 399,88 \text{ zł}$.

Kwota podstawy wymiaru zasiłku: $2.916,67 \text{ zł} - 399,87 \text{ zł} = 2.516,79 \text{ zł}$ (k. 17-19).

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2018 r. Sąd postanowił zawiadomić o toczącym się postępowaniu płatnika składek (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona, D. S. od 1 lutego 2014 r. jest zatrudniona na umowę o pracę przez płatnika składek (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S.. Spółka zajmuje się sprzątnięciem domów, terenów zielonych itp.

W umowie o pracę z 31 stycznia 2014 r. strony ustaliły zastępujące warunki zatrudnienia:

- stanowiska: kierownik grupy porządkowej,
- wymiar czasu pracy: 1/4 etatu,
- wynagrodzenie 2.000,00 zł brutto.

Do podstawowych obowiązków ubezpieczonej na stanowisku kierownika grupy porządkowej należało:

- udział w szkoleniach z zakresu bhp oraz ochrony przeciwpożarowej i poddawanie egzaminom sprawdzającym,
- dbałość o należyty stan maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu oraz o porządek i ład w miejscu pracy,
- stosowanie środków ochrony zbiorowej i indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego zgodnie z ich przeznaczeniem,

- poddawanie się wstępnym, okresowym i kontrolnym oraz innym badaniom lekarskim i stosowanie się do wskazań lekarskich,
- niezwłoczne zawiadomienie przełożonych o zauważonym w zakładzie pracy wypadku albo zagrożeniu życia lub zdrowia ludzkiego.

Aneks z 1 lipca 2014 r., z dniem 1 lipca 2014 r. strony zmieniły dotychczasowe warunki zatrudnienia w zakresie:

- wynagrodzenia z 2.000,00 zł brutto na 8.100,00 zł brutto.

Z dniem 1 lipca 2014 r. do zakresu czynności ubezpieczonej należało:

- kontrolowanie pracowników,
- kontrolowanie wykonanych prac porządkowych,
- współpraca z kontrahentami,
- tworzenie ofert,
- zamawianie i rozwożenie środków czystości,
- wystawianie f-r vat,
- pozyskiwanie kontrahentów,
- w przypadku nieobecności pracownika sprzątanie klatek schodowych, odśnieżanie, koszenie trawy.

Aneks z 1 września 2014 r., z dniem 1 września 2014 r. strony zmieniły dotychczasowe warunki zatrudnienia w zakresie:

- wynagrodzenia z 8.100,00 zł brutto na 3.000,00 zł brutto.

Z dniem 1 września 2014 r. do zakresu czynności ubezpieczonej należało:

- kontrolowanie pracowników,
- kontrolowanie wykonanych prac porządkowych,
- współpraca z kontrahentami,
- zamawianie i rozwożenie środków czystości,
- wystawianie f-r vat.

Aneks z 30 grudnia 2015 r., z dniem 1 stycznia 2016 r. strony zmieniły dotychczasowe warunki zatrudnienia w zakresie:

- wynagrodzenia z 3.000,00 zł brutto na 2.000,00 zł brutto.

Z dniem 1 stycznia 2016 r. do zakresu czynności ubezpieczonej należało:

- kontrolowanie pracowników,
- kontrolowanie wykonanych prac porządkowych,

- wystawianie f-r vat.

Aneks z 29 lipca 2016 r., z dniem 1 sierpnia 2016 r. strony zmieniły dotychczasowe warunki zatrudnienia w zakresie:

- wymiaru czasu pracy z $\frac{1}{4}$ na $\frac{3}{4}$ etatu,
- wynagrodzenia z 2.000,00 zł brutto na 6.000,00 zł brutto.

Z dniem 1 sierpnia 2016 r. do zakresu czynności ubezpieczonej należało:

- kontrolowanie pracowników,
- kontrolowanie wykonanych prac porządkowych,
- współpraca z kontrahentami,
- wystawianie f-r vat,
- tworzenie ofert,
- zamawianie i rozwożenie środków czystości,
- pozyskiwanie kontrahentów,
- w przypadku nieobecności pracownika sprzątanie klatek schodowych, odśnieżanie, koszenie trawy.

Od 18 października 2016 r. do 6 kwietnia 2017 r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim. Za okres od 18 października 2016 r. do 19 listopada 2016 r. zakład pracy wypłacił jej wynagrodzenie chorobowe.

Płatnik składek, (...) sp. z o.o. sp. komandytowa, w dniu 9 grudnia 2016 r. złożył w organie rentowym zaświadczenie ZUS Z-3. W zaświadczeniu jako składniki wynagrodzenia za miesiące sierpień i wrzesień 2016 r. wskazano 6.000,00 zł brutto.

W okresie od 20 stycznia 2017 r. do 2 lutego 2017 r. organ rentowy przeprowadził u pracodawcy ubezpieczonej kontrolę w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego.

Dowód:

- akta rentowe
- akta osobowe ubezpieczonej

Do zwiększenie ubezpieczonej w sierpniu 2016 r. wymiar czasu pracy z $\frac{1}{4}$ etatu na $\frac{3}{4}$ doszło z uwagi na dużą ilość obowiązków. Po zwiększeniu wymiaru czasu pracy, poza dotychczasowymi pracami biurowymi, ubezpieczona dodatkowo zaczęła wykonywać prace fizyczne. Wynikało to z kilku czynników. Po pierwsze, w sezonie letnim jest zwiększona ilość prac związanych z pielęgnacją terenów zewnętrznych na obsługiwanych przez spółkę wspólnotach mieszkaniowych (Przyjaźni 2, ul. (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...)), takich jak podlewanie, koszenie, przycinanie, grabienie. Po drugie, jest to sezon urlopowy i w tym czasie 3-4 pracowników było na urloпах, z których wrócili pod koniec września 2016 r. Ponadto, w tym okresie z pracy odeszła L. B.. Po trzecie w tym czasie pozyskano kilku nowych klientów przy ul. (...). Ich obsługa zajęła się ubezpieczona, W. P. oraz jeszcze jeden pracownik. Natomiast po odejściu ubezpieczonej w listopadzie 2016 r. na zwolnienie lekarskie związane z ciążą, jej obowiązki przejął M. P.. Wraz ze zwiększeniem obowiązków, zwiększony został wymiar jego zatrudnienia z $\frac{1}{4}$ etatu do $\frac{1}{2}$ etatu.

Podobna sytuacja ze zwiększeniem etat ubezpieczonej miała miejsce w 2014 r.

Od 2012 r. ubezpieczona jest członkiem zarządu spółki (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S.

Dowód:

- Zeznania świadka W. P. złożone na rozprawie 02.07.2018 r.,
- Zeznania świadka M. P. złożone na rozprawie 02.10.2018 r.,
- Wyjaśnienia ubezpieczonej D. S. złożone na rozprawie 02.07.2018 r.
- akta osobowe ubezpieczonej

Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W zaskarżonej decyzji, organ rentowy zakwestionował postanowienia aneksu z 29 lipca 2016 r. do umowy o pracę ubezpieczonej, dotyczące zwiększenia wymiaru czasu jej pracy z 1/4 etatu do 3/4 etatu, zwiększenie wynagrodzenia, zarzucając, że powinno ono zostać uznane za nieważne w świetle art. 58 k.c.

Zgodnie z art. 36 ust. 1-4 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. z Dz. U. z 2017 r., poz. 1368 ze zm., zwanej dalej ustawą), podstawę wymiaru zasiłku chorobowego przysługującego ubezpieczonemu będącemu pracownikiem stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy (ust. 1). Jeżeli niezdolność do pracy powstała przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi przeciętne miesięczne wynagrodzenie za pełne miesiące kalendarzowe ubezpieczenia (ust. 2). Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy stanowi jedna trzydziesta część wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru zasiłku (ust. 3). Podstawę wymiaru zasiłku chorobowego ustala się z uwzględnieniem wynagrodzenia uzyskanego u płatnika składek w okresie nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego, w trakcie którego powstała niezdolność do pracy (ust. 4).

Z kolei w myśl art. 40 ustawy, w razie zmiany umowy o pracę lub innego aktu, na podstawie którego powstał stosunek pracy, polegający na zmianie wymiaru czasu pracy, podstawę wymiaru zasiłku chorobowego stanowi wynagrodzenie ustalone dla nowego wymiaru czasu pracy, jeżeli zmiana ta nastąpiła w miesiącu, w którym powstała niezdolność do pracy lub w miesiącach, o których mowa w art. 36.

W pierwszej kolejności, wbrew twierdzeniu ubezpieczonej, należy wskazać, że organ rentowy w ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 ze zm.), może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa. Zgodnie z powszechnie akceptowanym stanowiskiem judykatury i doktryny nadmierne podwyższenie (ustalenie) wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05, opubl. OSNP 2005/21/338, LEX nr 148238; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r., II UK 16/05, opubl. OSNP 2006/11-12/191, LEX nr 182776; oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r., III UK 7/09, LEX nr 509047).

Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że w niniejszym postępowaniu, to na stronie pozwanej, zgodnie z art. 6 kc spoczywał ciężar dowodu wykazania pozorności zmiany postanowień umownych pomiędzy ubezpieczoną i jej pracodawcą. Strona pozwana jednak w niniejszym postępowaniu w żaden sposób nie wykazała pozorności i nieważności umowy w rozumieniu art. 58 kc.

Z treści art. 58 § 2 k.c. jednoznacznie wynika, że nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Najwyższego prezentowanym w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 sierpnia 2005 r. sygn. akt III UK 89/05 (OSNP 2006/11-12/192, OSP 2007/4/41), ustalenie w umowie o pracę rażąco wysokiego wynagrodzenia za pracę może być, w konkretnych okolicznościach, uznane za nieważne jako dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu - art. 58 § 3 k.c. w związku z art. 300 k.p. (opubl. OSNP 2006/11-12/192, LEX nr 182780).

Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2013 r. sygn. III AUa 294/13 (opubl. LEX nr 1388831), w którym wskazał, że autonomia stron umowy o pracę w kształtowaniu jej postanowień podlega ochronie jedynie w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązuje nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny. Odpowiednie zastosowanie art. 58 k.c. prowadzi do wniosku, że postanowienia umowy o pracę sprzeczne z ustawą albo mające na celu jej obejście są nieważne, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, a sprzeczne z zasadami współzycia społecznego - nieważne bezwzględnie.

Przenosząc powyższe na stan faktyczny niniejszej sprawy, w ocenie Sądu, błędne jest stanowisko organu rentowego, co do pozorności dokonanych zmian w umowie o pracę ubezpieczonej. W ocenie Sądu, zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że zaszły realnie uzasadnione potrzeby pracodawcy, zwiększenia ubezpieczonej wymiaru czasu pracy z 1/4 etatu do 3/4 etatu wraz ze zwiększeniem wynagrodzenia. Bezsporne było, że pracodawca ubezpieczonej zajmuje się sprzątaniami domów, terenów zielonych itp. W tym zakresie współpracuje z różnymi wspólnotami mieszkaniowymi. Do końca lipca 2016 r. ubezpieczona była zatrudniona w wymiarze 1/4 etatu, za wynagrodzeniem 2.000,00 zł brutto. Do zakresu jej obowiązków należały wówczas wyłącznie prace biurowe: wystawianie faktur, kontrola pracowników oraz wykonywanych prac porządkowych. Jednak na przełomie 2016 r. pracodawca ubezpieczonej pozyskał kilku nowych klientów. Logicznie rozumując musiało więc dojść do zwiększenia zapotrzebowania na pracę. Istotny jest tutaj fakt, że był to akurat okres letni, a więc czas kiedy następuje intensyfikacja prac porządkowych w terenie, co jest jak najbardziej zgodne z doświadczeniem życiowym. Poza tym, jest to również okres urlopowy i z tego powodu, część pracowników przebywała na urlopowach, a dodatkowo z pracy odeszła wówczas jedna osoba. Biorąc zatem pod uwagę wszystkie zaistniałe w tym czasie okoliczności, tj. faktyczne zwiększenie liczby obsługiwanych klientów, sezon letni, okres urlopowy, w ocenie Sądu, znajduje nie tylko racjonalne, ale i faktyczne uzasadnienie zwiększenie wymiaru zatrudnienia ubezpieczonej z 1/4 etatu do 3/4 etatu, tym bardziej, że w tym czasie nie doszło do zatrudnienia żadnego nowego pracownika. Natomiast w postępowaniu zostało bowiem ustalone, że od sierpnia 2016 r. praca ubezpieczonej nie ograniczała się tylko do czynności biurowych, ale również do pracy fizycznej w szczególności przy obsłudze nowych klientów.

Z powyższych przyczyn Sąd uznał, że postanowienia aneksu z dnia 29 lipca 2016 r. do umowy o pracę łączącej ubezpieczoną z jej pracodawcą, dotyczące zwiększenia wymiaru czasu pracy z 1/4 etatu do 3/4 etatu było w pełni uzasadnione i nie zmierzało do obejścia przepisów prawa w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Stan faktyczny był w dużej mierze był bezsporny, nie kwestionowany przez żadną ze stron, dlatego w tym zakresie, Sąd oparł swoje ustalenia o dokumenty znajdujące się w aktach organu rentowego, które zostały sporządzone w przewidzianej formie, a ich autentyczność, nie została skutecznie zakwestionowana przez strony w toku postępowania. Natomiast okoliczności sporne zostały ustalone na podstawie zeznań świadków oraz wyjaśnień ubezpieczonej, którym Sąd dał wiarę, gdyż zgodnie korespondowały ze sobą. Sąd również oparł się o dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonej, których prawdziwość i rzetelność żadna ze stron nie zakwestionowała. Sąd miał na uwadze oczywiście fakt, że świadkowie są blisko spokrewnieni z ubezpieczoną. Okoliczność ta nie jest jeszcze sama w sobie podstawą do tego, aby zakwestionować ich wiarygodność. Należy wskazać że zeznawali oni za przyrzeczeniem.

Biorąc pod uwagę, dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd w pkt. I sentencji wyroku, na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres, liczonego od podstawy wymiaru w wysokości 5.177,40 zł.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy i ubezpieczeń społecznych.

W myśl art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez Sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie kosztami poniesionymi przez ubezpieczoną, która wygrała proces były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.), wynosiły 180,00 zł.